
Jacob Blum, een bekende van Gutscher. Blum had in Nederland gewoond, maar werkte inmiddels in Jeruzalem voor de 'American Messianic Fellowship'. Hij hoopte begin 1962 nog steeds dat Nes Ammim een thuishaven voor de christen-joden zou worden, met Ivriet als voertaal en de shabbat als rustdag.²⁸ Net als Gutscher hoopte hij op het aanhalen van betrekkingen met Arabische dorpen. Blum gaf hierover interviews in de Nederlandse én in de Israëlische pers. *Jedioth Chadashot* verscheen in Tel Aviv deels in het Ivriet, deels in het Duits. Blum probeerde de lezers te overtuigen dat zij voor zending niet hoefden te vrezen:

Die im westlichen Galil geplante protestantische Siedlung Nes Ammim verfolgt keineswegs missionarische Tendenzen, sondern stellt eher im Gegenteil eine prinzipielle Abkehr von Missionsmethoden dar, die heute mehr und mehr von theologischen Kreisen abgelehnt und aufgegeben werden.²⁹

De koopakte werd op 5 mei 1962 door sjeik Abdullah Khayr, Pilon en Hans Bernath getekend, zonder de Amerikanen maar in aanwezigheid van Horst Dahlhaus.³⁰ Het bericht veroorzaakte in de Israëlische samenleving een geweldige commotie. Nes Ammim was voor het eerst onder de aandacht gekomen door Blum, die beschouwd werd als zendeling en afvallige. Eshkol werd in de Knesset met kritische vragen overstelt. De orthodoxe Agudat Jisrael-partij en minister van godsdienstzaken Z. Wahrhaftig beschuldigden hem ervan de oprichting van een christelijk zendingscentrum goedgekeurd te hebben. De opperrabbin van Galilea protesteerde eveneens, net als de overlevenden van het ghetto van Warschau in kibboets Lohamei haGettaot en de Jemenitische joden van de nabijgelegen kibboets Amqa. De door Israel Ben Zeev aangevoerde World Union for the Propagation of Judaism riep zelfs op om 'deze onreine ziekte uit Medinat Jisrael te verdelgen'. F. Spitz, die verslag deed voor het in Amsterdam verschijnende *NIW*, verwachtte niet dat Nes Ammim deze storm zou overleven.³¹

De eerder gegeven toestemming van Eshkol werd geseponeerd, tot een commissie van de Knesset nader onderzoek gedaan zou hebben. Dr. S.Z. Kahane, de secretaris-generaal van Wahrhaftigs ministerie, meldde desgevraagd aan het Nederlandse dagblad *Trouw* dat het project op ernstige en mogelijk onoverkomelijke bezwaren stuitte. De Israëlische samenleving was bang voor zending en voor het stellen van een precedent. Bovendien was goede landbouwgrond een schaars goed:

Israël bezit niet zoveel land, dat wij ons kunnen veroorloven van onze geringe oppervlakte voor niet-Joodse kolonisatie te

²⁸ Interview met J. Blum in: *Nederlandse Gedachten*, 10 februari 1962. De in Palestina geboren Blum had zich in 1926 in Nederland door de gereformeerde predikant W.J.J. Velders laten dopen, om vervolgens over te gaan naar de Gereformeerde Kerken in Hersteld Verband. Cf. de door Blum zelf hierover aangedragen gegevens, in: *Overtoomsche Kerkbode* 28 augustus 1938. Ik dank dr. M.J. Aalders voor dit gegeven.

²⁹ Interview met J. Blum in: *Jedioth Chadashot*, 12 januari 1962 (knipselarchief Nes Ammim-Zwitserland).

³⁰ Cf. 'Die Brüder Jakob und Hans Bernath', in: www.nesammim.org/de.

³¹ F. Spitz, 'De zaak Nes Ammim', in: *NIW* 21 september 1962.